

טקס זיכרון בית הספר ביאליק 2012

שישים וארבע שנים, ויש שיאמרו הרבה יותר, שאין לנו יום בלי כאב ולילה בלי דמעות. אבותינו ואבות אבותינו ביקשו למצוא כאן מנוחה ונחלה. שנות דור חלפו ועדיין אנחנו נאבקים ונלחמים, כבראשונה. נלחמים ומבכים את בנינו ובנותינו.

משפחות יקרות, תלמידי בית הספר "ביאליק" היקרים לי מאוד, "תחילה בוכים" כתב המשורר אברהם חלפי, ואנחנו המלווים אתכם בכאבכם, אנחנו שרואים את עיניכם הכבויות, יודעים שלא רק "תחילה בוכים" אלא תמיד בוכים, והבכי איננו "מתאבן" כדברי המשורר והשיר.

משפחות יקרות, השכול בישראל הנו חלק בלתי נפרד מתבנית חיינו. במשך כל שנות קיומה של המדינה מנעתם בפומבי קולכם מבכי. אתם ממשיכים במשא חייכם ההלום צער וגעגועים ומישירים מבט אמיץ אל החיים. היטיבה לבטא את אורח חייכם המשוררת נעמי שמר אשר כתבה:

**"לקום מחר בבוקר עם שיר חדש בלב,
לשיר אותו בכח, לשיר אותו בכאב."**

אנו שרים ונוסיף לשיר בכאב על החיילים הצעירים שמתו. אנו נמשיך לשיר לזכרם של כל חללי כוחות הביטחון ששירת חייהם נגדעה באחת, כפי שכתב בשירו המשורר ארצי'בלד מקליש:

**"החיילים הצעירים שמתו לא ידברו,
ובכל זאת ישמע קולם
בחלל הבתים שהדמימו:
יש להם דומיה, המדברת בעדם בלילות,**

ובהכות האורלוגין.

הם אומרים:

צעירים היינו ומתנו -

זיכרוננו!"

במעמד כואב ועצוב זה, בו אנו מתכנסים עמכם, בני המשפחות השכולות
באחוות-אחים ומאמצים אתכם אל ליבנו באהבה, אני מבטיח ליקירינו
הנופלים: אנו זוכרים אתכם! נזכור ונוקיר את בוגרי בית הספר
"ביאליק" בחיי התרבות והיצירה של עירנו קריית ביאליק.